

วักทะเล

อังคาร กัลยาณพงศ์

๑. วักทะเลเทใส่จาน	รับประทานกับข้าวขาว
เอี่ยมเก็บบางดวงดาว	ไว้คลุกข้าวขาวเกลือกินๆ
๒. ดูปุ่หอยเรียงระบำ	เดินรำทำเพลงวังเวงสิ้น
กึ่งกำกึ่งกือบิน	ไปกินตะวันและจันทร์ฯ
๓. คางคกขึ้นวอทอง	ลอยล่องท่องเที่ยวสวรรค์
อึ้งอ่างไปด้วยกัน	เทวดานั้นหนีเข้ากะลาย
๔. ใส่เดือนเที่ยวเกี่ยวสาว	อัปสรหนาวสั่นชั้นฟ้า
ทุกจุลินทรีย์อมิบ้า	เซ็ดหน้าได้ดิบได้ดีฯ
๕. เทพไท้เบื้อหน้ายวิมาน	ทะยานลงดินมากินขี้
ชมอาจมว่ามี	รสวิเศษสุดที่กล่าวคำฯ
๖. ป่าสุขุมทุมพุ่มไม้	พูดได้ปรัชญาลึกล้ำ
ขี้เลื่อยละเมอทำ	คำนวณน้ำหนักแห่งเงาฯ
๗. วิเศษใหญ่ใคร่เสวยฟ้า	อยู่หล้าเหลวเลวโง่เขลา
โลกโกรธหลงมอมเมา	งั่งเอาเถิดประเสริฐเออยฯ
